

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiarvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

606. Quinam hodie regressus sublati sint.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](#)

Quæstio 604. An concedatur quoque hic regressus extra casum non soluta pensionis, vel etiam citra reservationem pensionis in aliis casibus?

1. **R**espondeo ad primum affirmativè: Nempe in casu, si titularis petat, ut pensio ad minorem summam reducatur, vel in totum tanguam irrita & nulla extinguitur. Azo loc. cit. Paris, cit. q. 3. n. 7. quod qualiter limitandum, dictum est questione ante hanc 8.

2. Respondeo secundò: Quandoque conceditur etiam regressus, vel etiam ingressus citra omnem pensionem reservatam. Primo in eventu, quod resignatarius premoriatur. Tamb. loc. cit. sed de hoc aliás.

3. Secundò, dum obtento secundo beneficio incompatibili, dimisit quis priùs habitum, subsecutā dein evictione (qualis non dicitur sécūta, nisi post latam sententiam, & ejusdem executionem, Tond. mox citandus n. 29.) secundi illius beneficii, seu deprehensā nullitate collationis secundi beneficii, conceditur tali regressus ad primum beneficium dimissum. Tond. qq. benef. p. 1. c. 69. n. 1. citans Garc. p. 11. c. 5. n. 116. & c. si beneficia. de prob. in 6. Idque procedit, etiam si talis provisus de secundo illo incompatibili stetit in possessione illius, etiam ultra duos menses; eò quod, licet per possessionem secundi spatio illorum duorum mensium censeatur primum vacasse a principio, hoc tamen intelligitur, nisi secundum evincatur. Tond. loc. cit. n. 2. Garc. loc. cit. Licitus igitur est ille regressus ad primum beneficium, etiam post duos, aut plures menses, dum evincitur secundum; modò iste reditus fiat confessum & sine mora, quam primum sit certus de invaliditate collationis secundi. Tond. n. 4. citans Tiraq. int. bores. §. hoc sermone. ff. de verb. signif. Lim. 21. n. 7. competitaque intendenti redire ad primum remedia possessoria. Tond. n. 5. citans Gonz. gl. 56. n. 145. & modò illud primum fuerit simpliciter dimissum, in terminis enim simplicis dimissionis tantum habet locum dispositio citati textus c. si beneficia; & secus est, si agatur de resignatione primi beneficii, inter quam, & dimissionem beneficii magna est differentia. Tond. n. 6. hauc differentiationem ostendens n. 8. & 9. Porro occasione hujus observandum, quod, eti⁹ obtinens beneficium incompatibile non satisfaciat decreto de dimittendo, dum resignat in favorem alterius. Tond. cit. n. 6. citans Garc. p. 11. c. 5. n. 58. & seq. Dataria tamen soleat quandoque ex causa iusta relaxare hujusmodi rigorem, & resignationem in favorem admittere in hoc casu. Tond. citans pro hoc Gonz. gl. 15. n. 126. Verumtamen etiam dum resignatur beneficium simpliciter, cum hac præsertim explicita protestatione, quod resignans non intendebat amittere primum beneficium, seu resignationem fortiori effectum, nisi quis ad ipsi⁹ posset pacificam possessionem secundi, regressus locum haberet. Tond. loc. cit. n. 27. & 28. Sed, ut vides, non est hic regressus propri⁹, cum resignans non abdicet jus, imò nec possessionem in hoc casu ante impletam conditionem hanc.

4. Tertiò, & quidem à fortiori conceditur regressus ad beneficium copermutatum, dum se-

cundum pacificè & fructuose obtineri nequit; cùm permutatio hanc tacitam habeat conditionem: modo permutantes beneficis permutatis frui possint. Tond. loc. cit. n. 35. citans Paris. l. 1. q. 3. n. 7. & seq. Barbos. in c. universorum. n. 1. de rerum perm. Minus verò rectè addit Tond. n. 36. id multò magis procedere, dum Superior recusavit admittere permutationem, quia dum in hoc casu jus nullum à permutantibus abdicatur, locus esse non potest regressui.

5. Quartò conceditur regressus, ubi resignatione facta fuit per vim, & metum. Tond. n. 23.

Quæstio 605. An, & qualiter regressarius redire possit ad beneficium auctoritate propria?

Respondeo, quod possit propriā auctoritatē per se, vel per alium apprehendere possessiōnem, constar ex ipsis verbis claris in Bulla apponi solitis. Paris. l. 6. c. 3. n. 11. Ita ut nullatenus prætendit possit vitium intrusionis, dum omnes facerunt, licet redire propriā auctoritate ad primum beneficium, quando possessio nondum fuit à successore occupata. Tond. cit. c. 69. n. 25. loquens de casu, ubi propter secundum beneficium evictum reditur ad primum; quia, ut idem Tond. fictione juris non videtur quis hoc casu à primo beneficio recessisse. Limitat tamen hoc ipsum Tond. ibid. n. 24. quod licet auctoritas superioris hoc casu necessaria non sit præcisè, esse tamen adhibendam ad majorem cautelam juxta Gemin. in c. si beneficia. de prob. in 6. n. 8. Franc. ibid. n. 4. Anchoran. notab. 6. Porro, quod concernit reditum ad beneficium permutatum, an permutans possit redire sine nova collatione ad suum beneficium, dum permutatio non teneret, aut non sortitur suum effectum, de hoc dictum aliás. Opus non esse novā collatione, ita tamen, ut necessaria semper sit Superioris auctoritas, qui permutanti licentiam concedit redeundi ad priora beneficia, & talis licentia habetur pro collatione, tener Chok. de permuat. benef. p. 3. c. 9. n. 2. Cevall. commun. opin. c. 56. apud Tond. nu. 38. & 39. & plures alii apud Garc. p. 11. c. 4. num. 6. ipse Tond. censet illam veriorem, & sine difficultate in supremis Gallia Tribunalibus observari, & secundum illam judicari.

Quæstio 606. Pro complemento hujus materiae de regressu, quinam hodie regressus sublati sint?

Respondeo primò: Regressum illum, qui competit ex mero Papa indulto, nullā existente causa à jure approbatā, prorsus sublatum esse per Trident. sess. 25. cap. 7. regressum verò, qui est ex pacto inter resignantem cum pensione, & resignatarium, cùm amari nihil in se habeat, non subiici huic decreto, adeoque sublatum non esse. Lott. l. 1. q. 40. n. 266. Paris. l. 6. q. 5. n. 110. Tond. qq. benef. p. 1. cap. 26. num. 41. & fusius p. 2. cap. 1. §. 4. num. 23. juncto num. 30. ubi loquitur de regressibus reservatis ob non solutam pensionem, & num. 28. ubi loquitur de regressu concessu ad beneficium dimissum ob bene-

beneficium secundum incompatibile evictum, seu de regressu fundato in dispositione juris communis, nempe cit. cap. ad beneficia, & hunc ab isto generali decreto Tridentini annullativo accessum & regressum excipi, ait. Et quamvis regressus omnes, etiam ob non solutionem pensionis, sublati esse, & non practicari in Gallia dicat Tond. p. 1. c. 69. n. 11. cum Paris. l. 6. q. 3. n. 17. id tamen n. 12. & seq. limitat ex eodem, ita ut cit. num. 12. dicat, sublatum non esse ibi regressum, quo redire licet ad primum, dum quis privaturo secundo, intellige, ob quod dimissum erat primum. Item, ut habet num. 21. non sublatum, sed dari in Gallia regressum, quando graduatus nominatus incompatibile beneficium in mensibus graduatis assignatis vacans acceptare intendens, dimittit simile obtentum præviā protestatione, quod primum non intendit dimittere, nisi si, & quatenus secundi pacificam possessionem adipiscatur, & non aliis, aliter, nec alio modo. Item ut habet num. 22. ex addit. ad Paris, dum minor atate beneficium remittit alicui, illud repetitur, dum legitimæ atatis fuerit. Quamvis ipse Tond. dicat, nec isti Additionatori, nec viris probis placere illum regressum tanquam confidentiale, nec se existimare, illum hodie in Gallia recipientum, dum confidentiaz sunt prohibita. Item conceditur in Gallia regressus, si resignatarius non adimpleret conditions, sub quibus resignatio facta fuit, veluti si pensionem reservatam à resignante non solvat. Tond. n. 14. Idque etiam, ut subjungit num. 15. ex Paponz. l. 2. tit. 8. arresto 8. si mortuo resignatario, beneficium alteri tanquam vacans per obitum fuisse collatum. Unde licet ipsi regressus ob non solutam pensionem non admittantur in Gallia, ut Paris. l. 6. q. 3. n. 17. Rebuff. de pacif. poss. num. 129. Gregor. Tolosan. Syntag. juris l. 17. c. 17. n. 30. & Tond. ipse num. 11. id tamen ita intelligendum tradit Tond. cit. cap. 69. num. 16. juncto num. 40. cap. 26. ut in Gallia agi quidem non possit ad regressum ob non solutam pensionem vigore expressæ reservationis contentæ in literis Apostolicis; eo quod, cum omnes reservationes sint sublatæ in Gallia, ut Rebuff. in concord. tit. de reservat. ista quoque reservation expresa regresus non admittatur; possit tamen ibidem intentari regresus ob non solutam pensionem ex eo, quod tacite semper reservatur censeatur in omnibus provisionibus pensionum Ecclesiasticarum, & beneficialium, ad instar donationis, qua revocatur, si donatarius conditio n donationi appositam non implet. Citat pro hac distinctione Tondutus Paponz. l. 2. tit. 8. arresto. 20. Tornet. lit. P. n. 88. & 65. in sua recollect. arrestor. addit. ad Paris. cit. l. 6. q. 3. q. 17.

De Translatione Pensionis.

Quæstio 607. An detur translatio pensionis, seu transferri possit pensio: quid sit; & quotplex, seu potius quotuplici modo facultas transferendi concedatur?

R. Respondeo ad primum affirmativè: Sic enim constat ex stylo Curie Rom. pensiones transferri ab uno in alium. Castrop. de benef. d. 1. p. 11. §. 9. ad initium Azor p. 2. l. 8. c. 11. q. 1. quidquid sit de hoc, an pensio sit eadem in translatorio, quæ fuit in transferente, de quo paulò post. Et sic quandoque in resignatione beneficij ultra pensionem reservatur & conceditur pensionario facultas pensionem transferendi in alium. Paris. l. 6. q. 4. num. 2.

2. Respondeo ad secundum: Translatio pensionis est mutatio juris (intellige activi, seu exigendi pensionem) ex una persona in aliam; hoc est, quod hoc jus exigendi, quod prius residebat penes unum, resideat dein penes alium. Castrop. loc. cit. Unde, dum Paris. loc. cit. n. 4. eam desuit, quod sit mutatione obligationis solvendi pensionem de una persona ad aliam facta auctoritate Papæ, non vult in translatione hac obligationem ipsam solvendi, & onus incumbens beneficio, de uno beneficio transire ad alium, sed manens infixum uni eidemque beneficio, vel etiam penes unum eundemque physicè, vel moraliter titularem, respicere alias & alias personas, quibus praestanda solutio, sive iura activa ratione tantum diversarum successivè personarum, quibus successivè competit hoc jus exigendi, diversa. Unde, ut Paris. loc. cit. n. 6. ex Mandof. ad reg. de infirm. q. 11. n. 3. verbum illud: translationis pensionis: nihil est aliud secundum subjectam materiam, quā cessio pensionis in alterius favorem.

3. Respondeo ad tertium (quod non tam concernit intrinsecam hujus translationis diversitatem, quā extrinsecam, desumptam à modo diverso, quo potestas pensionem transferendi conceditur) aliam est, quæ sit in virtute potestatis hujus concessa in ipso actu reservationis pensionis, seu vi obtenta clausula in literis reservationis pensionis, nimis ut eam quoque transferre possit. Aliam, quæ sit in virtute potestatis concessa extra actum reservationis, seu crita talem clausulam, & absque eo, quod in reservatione pensionis, litterisque desuper expeditis fiat dicta potestatis mentio, dum nimis partes ipsæ ex post suppli carunt, ut pensio impoluta in favorem Titii extinguitur ad effectum, ut reservetur Cajo. Vel etiam dum ea sit in vi potestatis hujus concessæ motu proprio extra actum reservationis pensionis; aut etiam in vi privilegiorum alias generaliter concessorum v.g. Episcopis in Capella Papæ aësistibus, Conclavistis, aliisque personis Papæ gratis, aut bene visis. Corrad. pr. benef. l. 5. c. 5. n. 9. (ubi etiam, quod ex eo multa constitui possit diversitas inter pensiones ipsas reservatas & translatas) Garc. p. 1. c. 5. n. 240. juncto n. 251. & 252. Barbol. juris Eccles. l. 3. c. 11. n. 5. Paris. loc. cit. sub n. 7. qui etiam exinde trifariam dividit dictam translationem, prout nimis modus ille concedendi hanc facultatem extra actum reservationis pensionis subdividitur in eum, qui sit ad applicationem partium, & qui sit motu proprio, vel etiam concessione dictorum privilegiorum.

4. Porro